

Vergaderjaar 1995–1996

23 689

Wijziging van de Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften, van het Wetboek van Strafvordering en andere wetten

Nr. 6

NOTA VAN WIJZIGING

Ontvangen 21 mei 1996

Het voorstel van wet wordt gewijzigd als volgt:

A. Artikel I, onderdeel A, wordt als volgt gewijzigd:

In artikel 1, tweede lid, wordt «nmiddellijk» vervangen door: onmiddellijk.

B. Artikel I, onderdeel B, wordt als volgt gewijzigd:

1. Voor de bestaande tekst wordt een 2. geplaatst.

2. Ingevoegd wordt een nieuw onderdeel 1., luidende:

1. In artikel 2, derde lid, tweede volzin, wordt «vijfhonderd» vervangen door: zevenhonderdvijftig.

C. Artikel I, onderdeel F wordt als volgt gewijzigd:

1. In artikel 8, onderdeel c, wordt de zinsnede «een vrijwaringsbewijs, bedoeld in artikel 1 van het Reglement kentekenregistratie» vervangen door: een vrijwaringsbewijs, bedoeld in artikel 1, onderdeel i, van het Kentekenreglement, of een verklaring als bedoeld in de artikelen 31 tot en met 33 van het Kentekenreglement.

2. De zinsnede «In het onder a, b en c bedoelde gevallen» wordt vervangen door: In de onder a, b en c bedoelde gevallen.

3. Aan de laatste volzin van artikel 8, waarvan de punt wordt vervangen door een komma, wordt toegevoegd: met dien verstande dat de beschikking uiterlijk binnen acht maanden nadat de gedraging heeft plaatsgevonden wordt bekendgemaakt.

D. In artikel I, wordt na onderdeel F een nieuw onderdeel Fa ingevoegd, luidende:

Fa

Artikel 9, eerste lid, komt te luiden:

1. Tegen de beslissing van de officier van justitie kan degene die administratief beroep heeft ingesteld, beroep instellen bij het kantongerecht. In afwijking van artikel 6, derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht, wordt het beroepschrift ingediend bij de officier van justitie die ingevolge artikel 6, eerste lid, op het administratief beroep heeft beslist.

E. In artikel I, wordt na onderdeel Fa een nieuw onderdeel Fb ingevoegd, luidende:

Fb

Artikel 10 komt te luiden:

Artikel 10

De officier van justitie brengt het beroepschrift en de op de zaak betrekking hebbende stukken ter kennis van het kantongerecht binnen wiens rechtsgebied de gedraging is verricht, dan wel, in het geval bedoeld in artikel 6, eerste lid, tweede volzin, bij het kantongerecht binnen het rechtsgebied van de woonplaats van de betrokkene.

F. In artikel I, wordt na onderdeel Fb een nieuw onderdeel Fc ingevoegd, luidende:

Fc

1. Artikel 11, eerste lid, komt als volgt te luiden:

1. Het beroepschrift en de op de zaak betrekking hebbende stukken worden door de officier van justitie aan het kantongerecht ter kennis gebracht binnen zes weken nadat de indiener zekerheid heeft gesteld voor de betaling van de sanctie, dan wel nadat de termijn daarvoor is verstreken.

2. Na het eerste lid wordt een nieuw tweede lid ingevoegd, onder vernummering van het bestaande tweede lid tot vierde lid, luidende:

2. Indien de officier van justitie geheel of gedeeltelijk aan de indiener van het beroepschrift tegemoetgekomen is, kan de in het eerste lid bedoelde termijn zonodig met vier weken worden verlengd.

3. Na het nieuwe tweede lid wordt een nieuw derde lid ingevoegd, luidende:

3. De zekerheid wordt door de indiener bij het Centraal Justitieel Incassobureau te Leeuwarden, bedoeld in artikel 1 van het Besluit Instelling Centraal Justitieel Incassobureau, gesteld, hetzij door middel van de aan betrokkene toegezonden accept-giro, hetzij anderszins door storting op de rekening van het Centraal Justitieel Incassobureau. De officier van justitie wijst de indiener van het beroepschrift na de ontvangst ervan op de verplichting tot zekerheidstelling en deelt hem mee dat de zekerheidstelling dient te geschieden binnen twee weken na de dag van verzending van zijn mededeling. Indien de zekerheidstelling niet binnen deze termijn is geschied, wordt het beroep door de kantonrechter niet-ontvankelijk verklaard, tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

4. In het vierde lid wordt «, nadat zekerheidstelling heeft plaatsgevonden,» vervangen door: , indien zekerheidstelling heeft plaatsgevonden,.

G. Na onderdeel Fc wordt een nieuw onderdeel Fd ingevoegd, luidende:

Fd

Na artikel 12 wordt een nieuw artikel 12a ingevoegd, luidende:

Artikel 12a

De artikelen 512 tot en met 519 van het Wetboek van Strafvordering zijn van overeenkomstige toepassing.

H. Artikel I, onderdeel G, komt als volgt te luiden:

1. Artikel 13a komt als volgt te luiden:

Artikel 13a

1. De kantonrechter is bij uitsluiting bevoegd een partij te veroordelen in de kosten die een andere partij in verband met de behandeling van het beroep bij het kantongerecht redelijkerwijs heeft moeten maken. Een natuurlijke persoon kan slechts in de kosten worden veroordeeld in geval van kennelijk onredelijk gebruik van procesrecht. Het Besluit proceskosten bestuursrecht is van overeenkomstige toepassing.

2. In geval van een veroordeling in de kosten ten behoeve van de indiener van het beroepschrift aan wie ter zake van het beroep een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, wordt het bedrag van de toevoegingskosten betaald aan de griffier. Artikel 57b van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering is van overeenkomstige toepassing.

3. In geval van een veroordeling in de kosten ten behoeve van de indiener van het beroepschrift worden de kosten door de Staat der Nederlanden vergoed.

2. Na artikel 13a wordt een nieuw artikel 13b ingevoegd, luidende:

Artikel 13b

1. In geval van intrekking van het beroep omdat de officier van justitie geheel of gedeeltelijk aan de indiener van het beroepschrift is tegemoetgekomen, kan de officier van justitie op verzoek van de indiener bij afzonderlijke uitspraak met toepassing van artikel 13a in de kosten worden veroordeeld. Het verzoek wordt gedaan tegelijk met de intrekking van het beroep. Indien aan dit vereiste niet is voldaan, wordt het verzoek niet-ontvankelijk verklaard. Het verzoek wordt bij de officier van justitie ingediend.

2. De kantonrechter stelt de verzoeker zo nodig in de gelegenheid het verzoek schriftelijk toe te lichten en stelt de officier van justitie in de gelegenheid een verweerschrift in te dienen. Hij stelt hiervoor termijnen vast. Indien het verzoek mondeling wordt gedaan, kan de kantonrechter bepalen dat het toelichten van het verzoek en het voeren van verweer onmiddellijk mondeling geschieden.

3. Indien het toelichten van het verzoek en het voeren van verweer mondeling zijn geschied, sluit de kantonrechter het onderzoek.

4. Indien het verzoek schriftelijk wordt toegelicht, nodigt de kantonrechter partijen uit ter zitting te verschijnen. Indien partijen daarvoor toestemming hebben gegeven, kan de kantonrechter bepalen dat het onderzoek ter zitting achterwege blijft. De kantonrechter kan ook ambtshalve besluiten het verzoek buiten zitting af te doen. De kantonrechter sluit vervolgens het onderzoek.

I. In artikel I worden na onderdeel G twee nieuwe onderdelen, Ga en Gb, ingevoegd, luidende:

Ga

Na artikel 17 wordt een nieuw artikel 17a ingevoegd, luidende:

Artikel 17a

De artikelen 512 tot en met 518 van het Wetboek van Strafvordering zijn van overeenkomstige toepassing.

Gb

1. In artikel 18 wordt het vierde lid vernummerd tot vijfde lid.
2. Ingevoegd wordt een nieuw vierde lid, luidende:
  4. De artikelen 13a en 13b zijn van overeenkomstige toepassing, met uitzondering van de laatste volzin van artikel 13b, eerste lid.

J. Artikel I, onderdeel I, wordt als volgt gewijzigd:

1. Onderdeel 2 komt als volgt te luiden:
2. Het derde lid komt als volgt te luiden:
3. Tegen de tenuitvoerlegging van het dwangbevel kan verzet worden gedaan, hetwelk niet gericht zal kunnen zijn tegen de beslissing waarbij de administratieve sanctie werd opgelegd. Verzet wordt gedaan bij een met redenen omkleed verzetschrift. Het verzetschrift wordt binnen twee weken na de betekening van het dwangbevel ingediend bij het kantongerecht binnen het rechtsgebied waar het adres is van degene aan wie de administratieve sanctie is opgelegd. Wordt binnen twee weken na de betekening tot inbeslagneming overgegaan, dan wordt het verzetschrift binnen een week na de dag van inbeslagneming ingediend. Bij het verzetschrift worden het dwangbevel en een afschrift van het exploit van betekening van het dwangbevel overgelegd.
2. Onderdeel 3 komt te luiden:
3. Het vierde en vijfde lid worden vernummerd tot achtste en negende lid.
3. Onderdeel 4 wordt vernummerd tot onderdeel 5.
4. Na onderdeel 3 wordt een nieuw onderdeel 4 ingevoegd, luidende:
  4. Ingevoegd wordt een nieuw vierde lid, luidende:
    4. Degene aan wie de administratieve sanctie is opgelegd, is een griffierecht verschuldigd. Indien het verschuldigde griffierecht niet voor de aanvang van de zitting is betaald, wordt het verzet niet-ontvankelijk verklaard, tenzij de indiener het verzuim herstelt binnen de door de griffier gestelde termijn.
5. Onderdeel 5, wordt gewijzigd als volgt:
  - a. in de eerste zin tot aan de dubbele punt wordt, onder vernummering van de desbetreffende leden, «een nieuw vierde en vijfde lid» vervangen door: een nieuw vijfde en zesde lid.
  - b. in het nieuwe zesde lid wordt na de derde volzin een nieuwe volzin toegevoegd, luidende: De artikelen 13a en 13b zijn van overeenkomstige toepassing, met uitzondering van de laatste volzin van artikel 13b, eerste lid.
6. Na onderdeel 5 wordt een nieuw onderdeel 6 toegevoegd luidende:

6. Toegevoegd wordt een nieuw zevende lid, luidende:
7. Indien de kantonrechter het verzet gegrond oordeelt, houdt de beschikking tevens in dat aan de indiener van het verzetschrift het door hem betaalde griffierecht wordt vergoed door de griffier. In de overige gevallen kan de kantonrechter bepalen dat het betaalde griffierecht wordt vergoed.

K. Artikel I, onderdeel J, wordt als volgt gewijzigd:

1. Het tweede lid van artikel 26a komt als volgt te luiden:
2. Degene aan wie de administratieve sanctie is opgelegd, is in zijn beroep slechts ontvankelijk na voorafgaande zekerheidstelling van het nog verschuldigde bedrag en van al de kosten en het op grond van artikel 36 verschuldigde griffierecht. De zekerheid wordt bij het Centraal Justitieel Incassobureau te Leeuwarden, bedoeld in artikel 1 van het Besluit Instelling Centraal Justitieel Incassobureau, gesteld door storting op de rekening van het Centraal Justitieel Incassobureau. De griffier van het kantongerecht dat de beschikking heeft gegeven wijst de indiener van het beroepschrift op de verplichting tot zekerheidstelling en deelt hem mee dat de zekerheidstelling dient te geschieden binnen twee weken na de dag van verzending van zijn mededeling. Indien de zekerheidstelling niet binnen deze termijn is geschied, wordt het beroep niet-ontvankelijk verklaard, tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

2. In het derde lid van artikel 26a wordt na de tweede volzin een nieuwe derde volzin ingevoegd, luidende: De artikelen 13a en 13b zijn van overeenkomstige toepassing, met uitzondering van de laatste volzin van artikel 13b, eerste lid.

L. Artikel I, onderdeel K, wordt als volgt gewijzigd:

In onderdeel 2. wordt «Artikel 26, derde tot en met vijfde lid» vervangen door: Artikel 26, derde tot en met negende lid.

M. Artikel I, onderdeel L, komt als volgt te luiden:

Artikel 28 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt als volgt te luiden:
  1. De officier van justitie te Leeuwarden kan, indien niet of niet volledig verhaal overeenkomstig de artikelen 26 en 27 heeft plaatsgevonden, bij het kantongerecht in het kanton waar het adres is van degene aan wie de administratieve sanctie is opgelegd een vordering instellen om te worden gemachtigd om per gedraging waarvoor een administratieve sanctie is opgelegd het dwangmiddel gijzeling toe te passen van degene aan wie de administratieve sanctie is opgelegd, voor ten hoogste één week. Indien degene aan wie de administratieve sanctie is opgelegd ingeschreven staat op een in de basisadministratie persoonsgegevens opgenomen adres, maar niet op dat adres woonachtig is, dan wel indien degene aan wie de administratieve sanctie is opgelegd geen bekende woon- of verblijfplaats in Nederland heeft, geschiedt de instelling van de bovenbedoelde vordering door de officier van justitie in het arrondissement Leeuwarden bij het kantongerecht te Leeuwarden. Een verleende machtiging om gijzeling toe te passen kan tot uiterlijk vijf jaar nadat de opgelegde administratieve sanctie onherroepelijk is geworden, worden uitgevoerd.
  2. Het derde en vierde lid worden vernummerd tot vierde en vijfde lid.
  3. Ingevoegd wordt een nieuw derde lid, dat luidt als volgt:

3. De officier van justitie te Leeuwarden of de ambtenaar die door hem is belast met de toepassing van de gijzeling heeft voor het in gijzeling stellen van de betrokkene toegang tot elke plaats.

4. In het nieuwe vijfde lid vervalt «, onder c».

N. In artikel I worden na onderdeel L twee nieuwe onderdelen, La en Lb, ingevoegd, luidende:

La

Na artikel 28 wordt een artikel 28a ingevoegd, luidende:

Artikel 28a

Indien niet of niet volledig verhaal overeenkomstig de artikelen 26 en 27 heeft plaatsgevonden, kan de officier van justitie te Leeuwarden het rijbewijs innemen van degene aan wie de administratieve sanctie is opgelegd. De officier kan tot uiterlijk vijf jaar nadat de opgelegde administratieve sanctie onherroepelijk is geworden van zijn bevoegdheid gebruik maken. De inneming van het rijbewijs duurt ten hoogste vier weken.

Lb

Na artikel 28a wordt een artikel 28b ingevoegd, luidende:

Artikel 28b

Indien niet of niet volledig verhaal overeenkomstig de artikelen 26 en 27 heeft plaatsgevonden, kan de officier van justitie te Leeuwarden het voertuig waarmee de gedraging heeft plaatsgevonden buiten gebruik stellen of, indien dit voertuig niet wordt aangetroffen, een soortgelijk voertuig waarover degene aan wie de administratieve sanctie is opgelegd, vermog te beschikken. De officier kan tot uiterlijk vijf jaar nadat de opgelegde administratieve sanctie onherroepelijk is geworden van zijn bevoegdheid gebruik maken. De buitengebruikstelling duurt ten hoogste vier weken.

O. Artikel I, onderdeel M, wordt als volgt gewijzigd:

1. In artikel 29, eerste lid, eerste volzin, wordt

a. de zinsnede «Indien degene tot buitengebruikstelling van wiens voertuig de officier van justitie is gemachtigd» vervangen door: Indien degene wiens voertuig buiten gebruik kan worden gesteld door de officier van justitie te Leeuwarden

b. in de laatste volzin, wordt na de woorden «Het voertuig wordt» ingevoegd: tussentijds.

2. In artikel 29, tweede lid, laatste volzin, wordt na «Het mechanische hulpmiddel wordt» ingevoegd: tussentijds.

P. Na Artikel I, onderdeel M, wordt een nieuw onderdeel Ma ingevoegd, luidende

Ma

Artikel 30 wordt als volgt gewijzigd:

1. In artikel 30, eerste lid, eerste volzin, wordt de zinsnede «Degene tot inneming van wiens rijbewijs de officier van justitie is gemachtigd» vervangen door: Degene wiens rijbewijs kan worden ingenomen door de officier van justitie te Leeuwarden.

2. In artikel 30, tweede lid, wordt de zinsnede «bedoeld in artikel 28, eerste lid, onder b,» vervangen door: bedoeld in artikel 28a,.

Q. Na artikel I, onderdeel N, wordt een nieuw onderdeel Na ingevoegd, luidende:

Na

Artikel 32, tweede lid, vervalt; het cijfer 1. voor de tekst van het eerste lid wordt geschrapt.

R. Artikel I, onderdeel O, komt als volgt te luiden:

O

Artikel 33 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het tweede lid komt als volgt te luiden:
2. Tegen een inbewaringstelling kan elke belanghebbende beroep instellen bij het kantongerecht op grond dat
  - a. de inbewaringstelling met een algemeen verbindend voorschrift strijdt;
  - b. de ambtenaar van zijn in artikel 32 omschreven bevoegdheid op een kennelijk onredelijke wijze heeft gebruik gemaakt.
2. Het vierde lid komt als volgt te luiden:
4. Het beroepschrift wordt ingediend bij de officier van justitie in het kanton waar de inbewaringstelling is geschied. De officier van justitie brengt het beroepschrift en de op de zaak betrekking hebbende stukken ter kennis van het kantongerecht in het kanton waar de inbewaringstelling is geschied.
3. Het zesde en zevende lid worden geschrapt.
4. Het vijfde lid wordt tot zevende lid vernummerd.
5. Na het vierde lid wordt een nieuw vijfde lid ingevoegd, luidende:
  5. Het beroepschrift en de op de zaak betrekking hebbende stukken worden door de officier van justitie aan het kantongerecht ter kennis gebracht binnen vier dagen nadat de indiener zekerheid heeft gesteld voor de betaling van de sanctie, dan wel nadat de termijn daarvoor is verstreken.
6. Na het nieuwe vijfde lid wordt een nieuw zesde lid ingevoegd, luidende:
  6. De kantonrechter beslist zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen vier weken na de dag waarop het beroepschrift bij de officier van justitie is ingediend. Ten aanzien van de behandeling van het beroepschrift en de uitspraak zijn de artikelen 11, tweede, derde en vierde lid, 12, 13, 13a en 13b van overeenkomstige toepassing.
7. Het nieuwe zevende lid komt als volgt te luiden:
  7. Indien de kantonrechter het beroepschrift gegrond acht, gelast hij de onmiddellijke teruggave van het voertuig.

S. Artikel I, onderdeel Q, wordt als volgt gewijzigd:

In artikel 36, tweede lid, laatste volzin, wordt «beroep» vervangen door: verzet

T. Na Artikel II wordt een nieuw artikel III opgenomen, onder vernummering van artikel III tot V en artikel IV tot VII, luidende:

ARTIKEL III

De Wet tarieven in burgerlijke zaken wordt als volgt gewijzigd:

In artikel 54 wordt na onderdeel I, waarvan de punt wordt vervangen door een punt-komma, een onderdeel m ingevoegd, luidende:

m. de incasso van de kosten van de in titel IIa, eerste afdeling, van het Wetboek van Strafrecht genoemde maatregelen.

U. Na artikel III wordt een nieuw artikel IV opgenomen, luidende:

ARTIKEL IV

Het Wetboek van Strafrecht wordt als volgt gewijzigd:

In artikel 74c, derde lid, wordt «vijfhonderd gulden» vervangen door: zevenhonderdvijftig gulden.

V. Na artikel V wordt een nieuw artikel VI ingevoegd, luidende:

ARTIKEL VI

1. De onderdelen B, C, D en E van deze wet zijn niet van toepassing ten aanzien van gedragingen die zijn begaan voor de inwerkingtreding van deze wet.

2. Ten aanzien van de behandeling van het bezwaar, het (administratief) beroep, het beroep in cassatie dan wel het verzet dat reeds ten tijde van de inwerkingtreding van deze wet is ingesteld blijven de tot op het moment van inwerkingtreding van deze wet geldende voorschriften van toepassing.

Toelichting

Zoals wij in de nota naar aanleiding van het verslag al hebben aangekondigd, is het uitbrengen van deze nota van wijziging onontkoombaar gebleken wil de Wet Mulder ook voor de toekomst garant staan voor een effectieve en efficiënte afdoening van lichte verkeersovertredingen langs bestuursrechtelijke weg. Het betreft, in het verlengde van het oorspronkelijke voorstel, louter technische wijzigingen en bijstellingen van bescheiden aard, die, gezien het enorme aantal opgelegde beschikkingen, voor de praktijk desalniettemin van grote betekenis zijn.

De voorgestelde voorzieningen zijn tijdelijk van aard. Recentelijk is immers aan uw Kamer aangeboden het voorstel van wet tot wijziging van de Wet op de rechterlijke organisatie, het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, het Wetboek van Strafvordering en andere wetten in verband met de integratie van de kantongerechten en de arrondissementsrechtbanken (tweede fase herziening rechterlijke organisatie). Waar thans nog de beslechting van geschillen in het kader van de Wet Mulder is opgedragen aan de kantongerechten, zal daarin na inwerkingtreding van genoemd voorstel van wet verandering komen.

Artikel I

Onderdeel A

Deze wijziging betreft een kennelijke verschrijving.

Onderdeel B (artikel 2)

De verhoging van het bedrag van f 500,- naar f 750,- houdt verband met de reeds in de memorie van toelichting bij de begroting van mijn ministerie (Kamerstukken II, 1994–1995, 23 900 VI, nr. 3, blz. 41 e.v.) aangekondigde fundamentele herziening van het stelsel van boeten en transacties. Het voornemen bestaat om de geldbedragen, opgenomen in de bijlage bij de wet periodiek (bijvoorbeeld eens in de twee tot drie jaar) te indexeren. De wijziging van de bijlage bij de wet, waarin voor de eerste keer de indexering is opgenomen, is ingevolge artikel 2, vijfde lid, van de Wet Mulder volgens de zogeheten voorhangprocedure ter kennis gebracht aan de beide kamers der Staten-Generaal. Ik verwijs naar mijn brief van 7 november 1995, kenmerk 522 937/95/6. Op deze wijze werden beide Kamers in de gelegenheid gesteld zich uit te spreken over de aanpassing. Het desbetreffende Besluit is inmiddels grotendeels in werking getreden op 1 januari 1996 (Stb. 1995, 678).

Na indexering van de hoogste tariefgroep (nr. 50) wordt het thans nog geldende maximumbedrag van de administratieve sanctie, te weten f 500,-, overschreden met f 50,-. Om die reden wordt thans voorgesteld dit maximumbedrag te verhogen tot f 750,-. Op deze manier zal de wet in de toekomst geen belemmering vormen voor de hierboven aangeduide periodieke aanpassing van de bijlage. De administratieve sancties van de hoogste tariefgroep (nr. 55), die bij de inwerkingtreding van voornoemd Besluit zijn uitgezonderd, zullen dan alsnog in werking kunnen treden.

Onderdeel C (artikel 8)

De wijziging onder 1. strekt tot het volgende. Het Kentekenreglement (Stb. 1994, 760) kent in de artikelen 31, 32 en 33 een verklaring die tot bewijs van het vervallen van de tenaamstelling dient van een voertuig dat wordt overgedragen aan een in het buitenland woonachtige of gevestigde persoon, of zelfs voorgoed buiten Nederland wordt gebracht. Deze verklaring, ook bekend als uitvoerverklaring, wordt afgegeven als bewijs dat de kentekenregistratie is beëindigd en dat aan de verplichtingen in dat kader is voldaan. In dat opzicht is deze verklaring geheel identiek aan het vrijwaringsbewijs dat krachtens de Wegenverkeerswet 1994 wordt afgegeven. Voor wat betreft de toepassing van artikel 8 van de Wet Mulder door de officier, dient aan de uitvoerverklaring dezelfde bewijskracht toe te komen als aan het vrijwaringsbewijs. Tot op heden is de uitvoerverklaring echter niet in artikel 8 van de Wet Mulder opgenomen. Hierin voorziet de voorgestelde wijziging door naast het vrijwaringsbewijs ook de uitvoerverklaring op te nemen.

Indien de officier van justitie in administratief beroep de beschikking vernietigt, kan hij de administratieve sanctie opleggen aan een ander dan degene die in administratief beroep is gekomen. De artikelen 4, 6 en 7 zijn alsdan van overeenkomstige toepassing. Zonder nadere voorziening zou verdedigd kunnen worden dat ook in dat geval de sanctie binnen vier maanden nadat de gedraging is begaan bekend moet zijn gemaakt. Dat is naar onze mening onwenselijk. Wij stellen daarom voor de termijn waarbinnen de sanctie aan een ander opgelegd kan worden op acht maanden te stellen nadat de gedraging is gepleegd.

Onderdelen D, E en F (artikelen 9, 10 en 11)

De in deze onderdelen opgenomen, samenhangende wijzigingen vloeien voort uit de in de praktijk gebleken wens om de procesgang bij de kantonrechter optimaal te laten zijn. Deze wens wordt ingegeven door het feit dat de griffies van de kantongerechten op dit moment onevenredig veel tijd kwijt zijn met administratieve handelingen met betrekking tot een ingesteld beroep.

De huidige gang van zaken is als volgt. Als een beroep ter griffie binnenkomt, wordt dit doorgezonden aan het parket en verzoekt de griffie standaard het parket de zaakgegevens en de overige stukken toe te zenden. Behalve registratie van de datum van ontvangst en toekenning van een nummer van het beroep, wordt het beroep nog niet inhoudelijk beoordeeld. De griffie dient wel na te gaan of en wanneer de zekerheid is voldaan. Pas wanneer de stukken van de officier zijn ontvangen, wordt de zaak door de griffie inhoudelijk bekeken.

Deze administratieve handelingen kunnen evenwel op eenvoudige en efficiënte wijze door het parket van de officier van justitie worden verricht. Op die wijze worden de griffies in belangrijke mate ontlast en ontstaat meer tijd voor een inhoudelijke beoordeling van het beroep. Wij verwachten dat de werklast van het parket van de officier van justitie niet evenredig zal toenemen. De zaakgegevens zijn immers al in het geautomatiseerde systeem ingevoerd, zodat op eenvoudige wijze de op de zaak betrekking hebbende stukken samen met het beroepschrift in een dossier gevoegd kunnen worden. Vanwege de directe verbinding met het geautomatiseerde systeem van het Centraal Justitieel Incassobureau (hierna: het CJIB), kan op het parket op eenvoudige wijze worden nagegaan of en wanneer de zekerheid is voldaan. Per saldo kan de doorlooptijd van een zaak afnemen, zo verwachten wij, hetgeen een effectieve uitvoering van de wet ten goede komt. Daarbij is ook van belang dat wij elders in deze nota van wijziging voorstellen, de dwangmiddelen inneming van het rijbewijs en buitengebruikstelling van het voertuig voortaan van rechtswege mogelijk te maken.

Overigens wordt op soortgelijke wijze het cassatieberoep bij de griffie van het kantongerecht ingesteld (artikel 26a).

De voorgestelde wijziging houdt kortweg het volgende in. Het beroep op de kantonrechter zal in de praktijk voortaan bij de officier van justitie worden ingesteld; feitelijk bij het parket. Vanzelfsprekend wordt het beroep ingesteld bij de officier, die ook al op het administratief beroep heeft beslist. Door tevens te bepalen dat de zekerheid alleen bij het CJIB gesteld kan worden, kan de officier op eenvoudige en snelle wijze nagaan of tijdig zekerheid is gesteld. Pas indien de zekerheid is gesteld of de termijn daarvoor is afgelopen (gewezen zij op de toepassing van artikel 6:6 van de Awb), brengt de officier het beroepschrift en de onderliggende stukken ter kennis van de kantonrechter. De kantonrechter krijgt daarmee een beroep aangeboden waaraan nog maar weinig administratief werk verbonden is, zodat hij zich op een inhoudelijke beoordeling kan concentreren. Aan de bevoegdheden van de kantonrechter wordt vanzelfsprekend niet getornd: niet de officier maar de kantonrechter beslist op het beroep. De afzonderlijke wijzigingen worden in het onderstaande per artikel van de wet besproken.

Als gevolg van deze wijziging is de inhoud van de artikelen 9, 10 en 11 deels als het ware opgeschoven, omdat in artikel 9 voortaan het instellen van beroep bij de officier is geregeld en vervolgens in artikel 10 voortaan het ter kennis brengen van dat beroep aan het kantongerecht. Het tweede en derde lid van artikel 9 blijven ongewijzigd; de inhoud van het oude artikel 10 is vrijwel geheel komen te vervallen.

Artikel 9, eerste lid

Dit artikel bevat de kern van de onderhavige wijziging. Op grond van dit artikel zal het instellen van beroep op het kantongerecht niet langer bij dat kantongerecht zelf geschieden, maar bij de officier van justitie. Aldus wordt de gehele procesgang optimaal. De voor de zaak van belang zijnde gegevens bevinden zich namelijk reeds in het geautomatiseerde systeem van het parket. Daarbij gaat het om gegevens als naam, adres, telefoon en bank- of girorekening en het zaaknummer van het CJIB. Met een aantal eenvoudige handelingen kan het binnengekomen beroep door het parket worden verwerkt, waaronder het doen van de mededeling dat binnen twee weken de zekerheid gesteld moet worden.

De beroepstermijn zelf blijft ongewijzigd en bedraagt ingevolge artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht zes weken. De gronden waarop het beroep ingesteld kan worden (artikel 9, tweede lid) blijven eveneens ongewijzigd. Voor het antwoord op de vraag bij welke officier van justitie het beroep ingesteld kan worden, is, zoals hierboven reeds werd aangegeven, vanzelfsprekend gekozen voor de officier die het beroep eerder in administratief beroep heeft afgedaan. Daarmee wordt aangesloten bij de regeling voor de relatieve competentie van de kantonrechter in artikel 10 van de wet. Ten slotte merken wij op dat deze bepaling er niet toe strekt, dat de officier die in administratief beroep belast was met de behandeling van de zaak ook dezelfde moet zijn die daadwerkelijk de procedure bij de kantonrechter voert.

Artikel 10

Voor het antwoord op de vraag naar de relatieve competentie van het kantongerecht is artikel 10 bepalend. Er zijn geen redenen om af te wijken van het bestaande systeem, zoals dat tot op heden in het oude artikel 9, eerste lid, was neergelegd. Daarom hebben wij in feite de inhoud van dat oude artikel 9, eerste lid, ongewijzigd opgenomen in het voorgestelde artikel 10.

Daarnaast wordt in dit artikel tot uitdrukking gebracht, dat de officier van justitie verplicht is het beroep aan de kantonrechter kenbaar te maken. Aldus waarborgt dit artikel dat de kantonrechter altijd op een ingesteld beroep beslist.

Artikel 11, eerste lid

Van groot belang is de termijn waarbinnen de officier van justitie het op het parket binnengekomen beroep ter kennis van het kantongerecht moet brengen. Het is gewenst om in de wet een objectief bepaalbare termijn op te nemen waarbinnen het beroep uiterlijk ter kennis van het kantongerecht moet zijn gebracht. Daarvoor is een objectief bepaalbaar begin en einde van de termijn nodig. In het laatste voorziet het eerste lid. Het begin van de termijn wordt bepaald door het derde lid. Wij menen dat het beste aansluiting gezocht kan worden bij het tijdstip waarop de zekerheid voor de betaling van de sanctie gesteld is, dat wil zeggen bijgeschreven is op de rekening van het CJIB, dan wel gesteld had moeten zijn. Over dit tijdstip kan redelijkerwijs geen twijfel bestaan. Voor de vraag binnen welke termijn de zekerheid zelf gesteld dient te worden, verwijzen wij naar de toelichting bij het derde lid.

De termijn van zes weken komt enerzijds tegemoet aan de wens om het beroepschrift en de op de zaak betrekking hebbende stukken niet langer dan nodig is onder de officier van justitie te laten rusten. Anderzijds biedt het de officier voldoende tijd de zaakgegevens te verzamelen en te ordenen en zich op het verweer te bezinnen. Zodra de stukken compleet zijn behoren ze opgestuurd te worden, ook al zijn de zes weken nog niet

verstrekken. Wij verwijzen voorts naar de toelichting op het tweede lid van artikel 11.

Voor de vraag wanneer het beroepschrift en de op de zaak betrekking hebbende stukken tijdig ter kennis van het kantongerecht zijn gebracht, dient naar onze mening uitgegaan te worden van de ontvangst van die stukken door het kantongerecht binnen de zes weken.

Anders dan wordt aangenomen ten aanzien van de termijn van artikel 8:42 van de Awb, kan de termijn in artikel 11, eerste lid, niet als termijn van orde gelden. Daarvoor verschilt de functie van beide bepalingen teveel. Dat betekent dat de officier er voor dient te zorgen, dat het kantongerecht binnen de termijn van zes weken van het ingestelde beroep in kennis wordt gesteld. Daarbij gaat het in ieder geval om het beroepschrift, het dossier uit de fase van het administratief beroep en, in beginsel, een verweerschrift. Het beroep is dan in handen gekomen van de kantonrechter. Deze bewaakt vervolgens de voortgang van de procedure. Daarbij zal de kantonrechter de officier en zodanig ook de indiener van het beroepschrift een termijn kunnen stellen waarbinnen eventuele andere stukken toegezonden dienen te worden.

Ook een niet binnen de beroepstermijn ontvangen beroepschrift en de op de zaak betrekking hebbende stukken worden ter kennis van het kantongerecht gebracht. Artikel 10 maakt geen onderscheid tussen een wel en een niet binnen de beroepstermijn ontvangen beroepschrift. Wij gaan er evenwel van uit dat ook in dit geval de officier een verweerschrift zal indienen. Besluit de kantonrechter om welke reden ook het beroep toch ontvankelijk te verklaren, dan kan hij eveneens een inhoudelijk oordeel over de zaak geven. De stukken behoeven dan in beginsel niet meer naar het parket gezonden te worden voor commentaar. Deze handelwijze zal stellig bijdragen aan de beoogde stroomlijning van de procedure.

Artikel 11, tweede lid

Bijkomend voordeel van de voorgestelde wijzigingen van de artikelen 9 en 10 is dat de officier van justitie, voordat hij de stukken naar de kantonrechter stuurt, de gelegenheid heeft nogmaals de zaak te beoordelen. De officier van justitie heeft immers, als ieder ander bestuursorgaan, de bevoegdheid om ook hangende een beroep een beschikking in te trekken (artikel 6:18 van de Awb). Gaat hij daartoe over dan zal de indiener van het beroepschrift zijn belang bij dat beroep verliezen. De officier verzoekt de indiener het beroep in te trekken. Als de officier niet binnen een bepaalde termijn een bericht van intrekking heeft ontvangen, dan wordt het beroep alsnog ter kennis van het kantongerecht gebracht. Ontvangt de officier het bericht dat het beroepschrift is ingetrokken, dan wordt het beroep niet ter kennis van het kantongerecht gebracht.

Gedurende de termijn waarin de indiener kan reageren kan een voorziening nodig zijn voor het geval de termijn van artikel 11, eerste lid, dreigt te verlopen. Het navolgende verduidelijkt dit.

Zodra een beroepschrift is ontvangen door de officier van justitie, zal de officier het bestaande dossier uit de fase van het administratief beroep moeten aanvullen met het beroepschrift. De indiener wordt gewezen op de verplichting om binnen twee weken zekerheid te stellen (zie het derde lid). Wordt de zekerheid direct bij het instellen van het beroep voldaan, dan is het niet uitgesloten dat de officier, na bestudering van het beroepschrift en verificatie van een en ander, na bijvoorbeeld twee weken tot de conclusie komt dat het bestreden besluit ingetrokken moet worden. Er wordt dan een intrekkingbesluit genomen. Daarnaast concipieert de officier een brief aan de indiener, waarin hij de indiener verzoekt het beroep in te trekken. Hiermee zal enige tijd gemoed zijn. Intussen kunnen al drie weken zijn verlopen op het moment dat de indiener deze brief ontvangt. In de brief van de officier wordt de indiener verzocht te reageren

binnen drie weken na dagtekening van de brief. De indiener drie weken de tijd geven om te reageren betekent wel, dat de termijn van het eerste lid intussen kan verstrijken. In dat geval is verlenging mogelijk. Als de officier van de verlengingsmogelijkheid gebruik denkt te moeten maken, deelt hij dat in deze brief mee. De volgende situaties zijn denkbaar:

- a. De indiener reageert niet binnen de drie weken. In dat geval is het beroep niet ingetrokken en dient het zo snel mogelijk ter kennis van het kantongerecht gebracht te worden. De termijn van artikel 11, eerste lid, wordt dan zonodig verlengd.
- b. De indiener reageert binnen de drie weken en trekt het beroep in. Als de indiener geen kosten heeft opgevoerd, is er ook geen afzonderlijke uitspraak van de kantonrechter op de voet van artikel 13b meer mogelijk. Het beroep behoeft niet aan het kantongerecht ter kennis gebracht te worden. Aangezien het beroepschrift is ingetrokken, is een verlenging niet meer aan de orde.
- c. De indiener heeft binnen de drie weken gereageerd, heeft zijn beroep ingetrokken en heeft kosten opgevoerd. Als de termijn van artikel 11, eerste lid, is verlopen, is de verlenging ingegaan. Binnen de vier weken behoort er duidelijkheid te zijn over de vraag of de indiener genoeg neemt met de door de officier toegekende vergoeding. Neemt de indiener er genoeg mee, dan is een afzonderlijke uitspraak van de kantonrechter niet meer mogelijk. Het beroep wordt dan ook niet ter kennis van het kantongerecht gebracht. Als de indiener echter geen genoeg neemt met de door de officier toegekende vergoeding, is wel een afzonderlijke uitspraak van de kantonrechter mogelijk. Dan wordt het beroep uiterlijk binnen de tien weken (zes weken plus vier weken verlenging) ter kennis van het kantongerecht gebracht.

De termijn van zes weken van artikel 11, eerste lid, kan dus al zijn verstreken terwijl nog niet zeker is of het beroep zal worden gehandhaafd. Zonder de voorgestelde voorziening in het tweede lid, zou de officier het kantongerecht binnen zes weken een beroep ter kennis moeten brengen, waarvan een gereede kans bestaat dat het zal worden ingetrokken. Blijkt dan dat de indiener inderdaad zijn beroep heeft ingetrokken, dan zal het kantongerecht nodeloos zijn belast. Wij wijzen er met nadruk op, dat hiermee geen algemene verlengingsmogelijkheid is gegeven. Alleen indien de officier het bestreden besluit heeft ingetrokken, maar niet binnen de zes weken zekerheid denkt te krijgen of het beroep zal worden ingetrokken, kan van deze mogelijkheid gebruik worden gemaakt. Wij verwachten overigens dat de termijn van zes weken in de meeste gevallen reeds voldoende zal zijn om bedoelde zekerheid te verkrijgen.

De beoogde werkbesparing kan overigens alleen goed worden benut indien de persoon die belast was met de behandeling van de beslissing op het administratieve beroep niet ook wordt belast met de voorbereiding van het verweerschrift. Daarvoor is een verdergaande betrokkenheid van de officier gewenst dan nu in het algemeen het geval is. Wij verwijzen naar de inmiddels door uw Kamer aanvaarde derde tranche van de Algemene wet bestuursrecht (kamerstukken II, 1993/94, 23 700, nrs. 1 e.v.). Ingevolge artikel 1A.1.1.2, tweede lid, onder c., wordt geen mandaat verleend indien het betreft een bevoegdheid tot het beslissen op een beroepschrift. Indien dit wetsvoorstel ook door de Eerste Kamer zal worden aangenomen, zal de officier het beslissen op het administratief beroepschrift niet langer kunnen mandateren maar zelf moeten afdoen. In overleg met de betrokkenen wordt daarom nagegaan of en op welke wijze voorzieningen getroffen kunnen worden om de inhoudelijke betrokkenheid van de officier bij de afdoening van het grote aantal administratieve beroepen ook voor de toekomst te waarborgen. Wij denken aan de inzet van voldoende gekwalificeerd personeel en verdergaande automatisering.

Artikel 11, derde lid

In het derde lid stellen wij een aantal samenhangende wijzigingen voor in de wijze waarop en de instanties waarbij de zekerheid voldaan wordt.

Ten eerste stellen wij voor om alle betalingen voortaan via het CJIB te laten lopen. Dit biedt het grote voordeel van eenheid in de betaling en eventueel terugbetaling van de zekerheidsstelling en van de kosten. Beide zijn steeds in handen van dezelfde instantie, namelijk het CJIB. Dat biedt duidelijkheid voor de indiener van het beroepschrift.

Het derde lid strekt er verder toe de huidige wijze van betaling (overhandiging van contant geld of cheques en door middel van girale overmaking) terug te brengen tot enkel de girale betalingswijze. Voor het stellen van de zekerheid kan de indiener van het beroepschrift gebruik maken van de hem door het CJIB toegezonden accept-girokaart. Er is gekozen voor betaling per accept-giro omdat betrokkene deze al toegestuurd heeft gekregen. De voorkeur voor het gebruik van de accept-giro wordt ingegeven door het feit dat de indiener in ieder geval een accept-giro moet hebben ontvangen. De toelichting op de achterzijde van deze accept-giro zal worden aangepast, zodat betrokkene dan reeds duidelijk is dat hij bij een eventueel beroep op de kantonrechter zekerheid moet stellen door betaling per accept-giro. Slechts bij uitzondering zal betaling op andere wijze mogelijk moeten zijn (bijvoorbeeld verloren gaan van de accept-giro). Aan contante betaling bij de griffie of het parket bestaat ons inziens geen behoefte. Die mogelijkheid geeft aanleiding tot een hoeveelheid administratieve werkzaamheden die niet in verhouding staat tot het te dienen doel, namelijk betrokkene een extra betalingsmogelijkheid geven. Dit laat onverlet dat betrokkene door storting van contant geld op het postkantoor op de rekening van het CJIB natuurlijk wel zekerheid kan stellen. De voorgestelde wijziging biedt aldus een eenduidige, eenvoudige en overzichtelijke regeling van de wijze van (terug)betaling.

Voor het CJIB heeft het gebruikmaken van de accept-giro het grote voordeel dat de wijze van betaling steeds hetzelfde is. Ook kan een sanctie die al betaald is voordat beroep werd ingesteld, op eenvoudige wijze tevens als zekerheidsstelling worden aangemerkt.

Daarnaast wordt ook hierdoor de griffie van het kantongerecht ontlast van administratieve werkzaamheden. De officier van justitie kan, beter dan de griffie, op eenvoudige wijze bij het CJIB nagaan of tijdig betaald is.

Ten slotte wordt in het derde lid geregeld binnen welke termijn de indiener de zekerheid gesteld moet hebben. De termijn voor het instellen van beroep bedraagt ingevolge de Algemene wet bestuursrecht zes weken. Als het beroep door de officier is ontvangen terwijl de zekerheid nog niet is gesteld, dan moet de officier de indiener mededelen dat deze verplicht is om zekerheid te stellen binnen twee weken na diens mededeling. De indiener heeft dan twee weken de tijd om aan zijn verplichting te voldoen. Is de zekerheid niet binnen deze twee weken gesteld, dan zal de indiener van het beroepschrift, ingevolge artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), in de gelegenheid gesteld moeten worden het verzuim te herstellen binnen een door de officier van justitie te stellen termijn. Deze termijn bedraagt, in aansluiting op de huidige jurisprudentie van de Hoge Raad, vier weken. Is de zekerheid dan nog steeds niet gesteld, dan zal de officier het beroep ter kennis brengen van de kantonrechter. Deze laatste verklaart het beroep vervolgens niet-ontvankelijk, tenzij redelijkerwijs niet geoordeeld kan worden dat de indiener in verzuim is. Het laatste zal vrijwel nooit het geval kunnen zijn, zo is onze stellige overtuiging.

Wij hebben afgezien van een termijn in de wet, waarbinnen de officier zijn mededeling moet doen na ontvangst van het beroepschrift. Redelijkerwijs dient de officier dat zo spoedig, als redelijkerwijs mogelijk is, te

doen. Daarbij denken wij eerder aan een termijn van enkele dagen, dan aan enkele weken.

Onderdelen G en I (artikelen 12a en 17a)

Anders dan het Wetboek van Strafvordering, het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en hoofdstuk 8 van de Algemene wet bestuursrecht, kent de Wet Mulder op dit moment geen regeling inzake de wraking en verschoning van rechters. Door het van overeenkomstige toepassing verklaren van de artikelen 512 tot en met 519 (voor het beroep bij de kantonrechter) en de artikelen 512 tot en met 518 (voor het beroep in cassatie) wordt thans in deze lacune voorzien.

Voorts wordt in artikel 18 van de wet voorzien in de mogelijkheid van een proceskostenveroordeling door de Hoge Raad.

Onderdeel H (artikelen 13a en 13b)

Na inwerkingtreding van de Leemtetwet Awb op 17 mei 1995 (Stb. 250) is het nodig gebleken het in het wetsvoorstel opgenomen artikel 13a (oud) te wijzigen. Hierdoor kan de toepassing van de proceskostenveroordeling in de Wet Mulder zoveel mogelijk aansluiten bij die van de Awb. Aangezien er geen reden is om af te wijken van de regeling voor de proceskostenveroordeling van de artikelen 8:75 en 8:75a van de Awb, is de inhoud ervan vrijwel ongewijzigd overgenomen in de voorgestelde artikelen 13a en 13b. Voor een toelichting op de regeling van de Awb zij verwezen naar de betreffende Kamerstukken (Kamerstukken II 1993/94, 23 780, nr. 3, p. 6 e.v., nr. 5, p. 15, nr. 6, p. 2). Wel hebben wij de bewoording zoveel mogelijk op de Wet Mulder toegesneden. Zo is in plaats van «de rechtbank» steeds sprake van «het kantongerecht» of «de kantonrechter» en is «het bestuursorgaan» steeds vervangen door «de officier van justitie». Voor het overige is de systematiek van de Awb gevolgd (splitsing in twee artikelen).

In het Besluit proceskosten bestuursrecht (Stb. 1993, 763) is thans voor wat betreft de Awb geregeld welke kosten voor vergoeding in aanmerking komen en hoe de hoogte ervan wordt vastgesteld. Door dit Besluit van overeenkomstige toepassing te verklaren op de proceskostenveroordeling in het kader van de Wet Mulder, voorzien wij op eenvoudige wijze in een blijvende aansluiting bij de Awb.

Ten opzichte van het oorspronkelijke wetsvoorstel hebben wij het vijfde lid van artikel 13a laten vervallen. Dit is een louter technische wijziging. De artikelen 13a en 13b hebben betrekking op het beroep op de kantonrechter zoals dat in hoofdstuk V van de wet is geregeld. Daarnaast kent de Wet Mulder het verzet bij de kantonrechter, het beroep tegen een voorlopige maatregel en het beroep in cassatie. Deze procedures zijn in andere hoofdstukken van de wet geregeld. Deze procedures werden voorheen in het vijfde lid van artikel 13a aangeduid. Uit een oogpunt van wetgevingstechniek achten wij het thans zuiverder om de artikelen 13a en 13b niet in hoofdstuk V zelf van overeenkomstige toepassing te verklaren, maar in de andere hoofdstukken in het artikel waarin de beslissing in de procedure geregeld wordt. De voorschriften over bijvoorbeeld het beroep in cassatie zijn dan in hoofdstuk VI van de wet geregeld, de voorschriften inzake de verzetprocedure in hoofdstuk VIII. Wij verwijzen naar de toelichting op de onderdelen I, J, K, L en R.

Artikel 13a

In het tweede lid, is nog een tweetal kleine verduidelijkingen aangebracht ten opzichte van de tekst van de Awb. Zo kan in Mulder-zaken alleen sprake zijn van de indiener van het beroepschrift aan wie een

toevoeging is verleend. Ook kan in plaats van «het bedrag van de kosten» beter gesproken worden van «het bedrag van de toevoegingskosten».

Ten slotte is in het derde lid, duidelijkheidshalve, direct de Staat der Nederlanden aangewezen als de rechtspersoon die de kosten moet vergoeden indien de officier van justitie door de kantonrechter in het ongelijk is gesteld. Het CJIB zal voor deze kostenvergoeding zorgdragen.

Artikel 13b

Ook artikel 13b is aan de Awb ontleend, zij het dat de toepassing in de praktijk, als gevolg van de voorgestelde wijzigingen van de artikelen 9 tot en met 11, nog doelmatiger kan zijn. In artikel 13b wordt een regeling gegeven voor het geval waarin de officier van justitie, hangende het beroep bij het kantongerecht, aan de indiener van het beroepschrift tegemoet komt door het bestreden besluit in te trekken. Normaliter zal dan de indiener van het beroepschrift zijn beroep intrekken, omdat hij geen belang meer bij zijn beroep zal hebben. Aangezien het beroep nog niet ter kennis zal zijn gebracht van het kantongerecht (zie het voorgestelde artikel 11, eerste en tweede lid), biedt dit de mogelijkheid dat de officier eerst zelf, naar aanleiding van een verzoek daartoe, een bepaalde kostenvergoeding toekent. Daarom is uitdrukkelijk bepaald dat, indien de indiener van het beroepschrift zijn beroep intrekt, maar wel een afzonderlijke uitspraak over de kosten wenst, hij dat verzoek bij de officier van justitie moet indienen tegelijk met het intrekken van zijn beroep. Dit ligt geheel in de lijn van de in de onderdelen D, E en F voorgestelde wijzigingen.

Verschillen van mening over de toepassing van het Besluit proceskosten bestuursrecht (Stb. 1993, 763) zijn echter denkbaar en komen in de praktijk van de Awb ook voor. Pas indien blijkt dat de indiener geen genoegen neemt met de door de officier aangeboden kostenvergoeding, dient de kantonrechter van het verzoek in kennis gesteld te worden. De kantonrechter zal dan artikel 13a en het Besluit proceskosten bestuursrecht toepassen. Dat betekent dat niet alle kosten voor vergoeding in aanmerking komen.

In de praktijk zullen er nauwelijks voor vergoeding in aanmerking komende kosten zijn. De kosten gemaakt in de fase van het administratieve beroep blijven voor eigen rekening. De artikelen 13a en 13b hebben, vergelijkbaar met de artikelen 8:75 en 8:75a van de Awb, alleen betrekking op de kosten gemaakt in het kader van het beroep op de kantonrechter. Ingevolge het Besluit proceskosten bestuursrecht (Stb. 1993, 763) komen reis-, verblijf- en verletkosten weliswaar voor vergoeding in aanmerking, maar deze kosten zijn niet gemaakt indien het beroep is ingetrokken voordat het ter zitting is behandeld. Kosten van door een derde verleende rechtsbijstand kunnen alleen verband houden met het opstellen van het beroepschrift. In verreweg de meeste gevallen is het inschakelen van deze bijstand niet redelijk, gelet op de meestal zeer geringe ingewikkeldheid van de zaak (het gaat meestal slechts om het verweer dat de gedraging niet begaan is). Kosten van bijvoorbeeld postzegels of telefoongesprekken ten slotte zullen voor rekening van de indiener blijven.

Indien betrokkene zijn beroep intrekt, maar uiteindelijk wel een afzonderlijke uitspraak van het kantongerecht over de kosten wenst, wordt hem ingevolge artikel 36 geen griffierecht in rekening gebracht. Ook bij toepassing van artikel 8:75a van de Awb wordt geen afzonderlijk griffierecht in rekening gebracht.

Anders dan in de Awb, waar in artikel 8:75a, derde lid, naar de afdelingen 8.2.4 en 8.2.5 verwezen wordt ingeval het verzoek schriftelijk wordt toegelicht, kan er niet naar een vergelijkbare regeling in de Wet Mulder verwezen worden. Daarom is de mogelijkheid om partijen op te roepen voor een zitting uitdrukkelijk in de wet opgenomen. Ook is vastgelegd, dat partijen toestemming kunnen geven het verzoek buiten

zitting af te doen. Daarnaast kent de Awb nog de mogelijkheid om een verzoek ambtshalve door de rechtbank af te doen, dus zonder dat partijen opgeroepen zijn ter zitting te verschijnen. Een dergelijke voorziening is, uit praktische overwegingen, ook voor de Wet Mulder aangewezen. Ten slotte wordt uitdrukkelijk bepaald dat de kantonrechter het onderzoek sluit nadat het verzoek en het verweer mondeling zijn toegelicht (derde lid), dan wel nadat het verzoek en het verweer schriftelijk zijn toegelicht, dan wel nadat van verdere toelichting is afgezien (vierde lid).

Wanneer de officier van justitie besluit aan de indiener van het beroepschrift tegemoet te komen, staat ons de volgende gang van zaken voor ogen. De officier trekt zijn bestreden besluit in. Dit intrekkingbesluit wordt, conform de Awb, aan de indiener bekendgemaakt. Het intrekkingbesluit gaat vergezeld van het schriftelijke verzoek van de officier aan de indiener om het beroep in te trekken. Bij dit schrijven is een antwoordkaart bijgevoegd, met het verzoek om die kaart bij intrekking van het beroep binnen drie weken na de verzending van de brief terug te sturen. Op de antwoordkaart wordt ook verzocht diens bank- of gironummer op te geven, zodat het bedrag van de gestelde zekerheid teruggestort kan worden. Ontvangt de officier niet binnen de drie weken bericht van de indiener, dan zal de officier moeten aannemen dat het beroep niet is ingetrokken. In dat geval zal de officier het beroepschrift en de daarop betrekking hebbende stukken binnen de daarvoor geldende termijn aan het kantongerecht ter kennis brengen (zie het voorgestelde artikel 11, eerste en tweede lid). Het beroep wordt dan op de gewone wijze afgedaan.

Als de indiener binnen de drie weken de officier schriftelijk bericht dat hij zijn beroep intrekt maar geen kosten opgeeft, is geen afzonderlijke uitspraak van de kantonrechter over de kosten meer mogelijk. Er is dan geen sprake van een verzoek dat tegelijkertijd met het intrekken van het beroep is gedaan. In dat geval worden het beroepschrift en de daarop betrekking hebbende stukken niet ter kennis van het kantongerecht gebracht.

Reageert de indiener tijdig en worden gemaakte kosten opgevoerd die in beginsel ook in aanmerking komen voor vergoeding, dan worden die kosten door de officier op de voet van het Besluit proceskosten bestuursrecht vergoed. Het opgeven van kosten is te beschouwen als het doen van het verzoek om toepassing van artikel 13b. Alleen indien de indiener van het beroepschrift, om welke reden ook, aangeeft het niet eens te zijn met de hoogte of omvang van de door de officier toegekende kostenvergoeding, zal de officier de stukken aan het kantongerecht doorsturen teneinde een afzonderlijke uitspraak over de kosten te verkrijgen. De kantonrechter zal dan uitspraak doen over de hoogte en omvang van de te vergoeden kosten. Aangezien het oordeel van de kantonrechter eveneens gebaseerd is op artikel 13a en op het Besluit, verwachten wij, dat het aantal afzonderlijke verzoeken om een kostenvergoeding bij bovenvermelde werkwijze beperkt zal zijn. Daar komt bij dat de indiener de kosten aanmerkelijk sneller vergoedt en de zekerheid aanmerkelijk eerder terugbetaald zal krijgen indien de kantonrechter geen uitspraak over die kosten hoeft te doen.

Onderdeel J (artikel 26)

Ingevolge artikel 1:5, tweede lid, van de Awb wordt het kantongerecht niet als administratieve rechter aangemerkt voorzover hoofdstuk VIII van de Wet Mulder van toepassing is. Dat betekent dat de kantonrechter, oordelend over het verzet, als civiele rechter optreedt en daarbij aan de algemene bepalingen van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering gebonden is. Om tot een optimale invorderingsprocedure in het kader van de onderhavige wet te komen, achten wij het noodzakelijk om, naast de

bepalingen uit genoemd wetboek, enige nadere, meer op de onderhavige wet toegesneden voorschriften op te nemen.

Degene die tegen het dwangbevel bij de kantonrechter in verzet komt, is, ingevolge artikel 36 van de wet griffierecht verschuldigd. Ons voorstel is dit voor alle duidelijkheid uitdrukkelijk in de tekst van artikel 26 op te nemen. De hoogte van het griffierecht bedraagt ingevolge artikel 11, eerste lid, onder d, van de Wet tarieven in burgerlijke zaken, honderdvijftig gulden. Wordt het griffierecht niet, waaronder ook verstaan moet worden niet tijdig, voldaan, dan dient het verzet in beginsel niet-ontvankelijk verklaard te worden. Uit de redactie van het nieuwe vierde lid volgt dan ook, dat indien het griffierecht niet is voldaan voor aanvang van de zitting, het verzet in beginsel niet-ontvankelijk wordt verklaard. Slechts indien betaling alsnog plaatsvindt binnen de door de griffier gestelde termijn, zal niet-ontvankelijkverklaring achterwege kunnen blijven. Aangezien de griffier de termijn zelf kan bepalen, zullen de kantongerechten nog beter in staat zijn de beschikbare zittingscapaciteit optimaal te besteden.

Wij merken nadrukkelijk op dat, in tegenstelling tot de procedure rondom de zekerheidstelling, het griffierecht bij de griffie van het kantongerecht moet worden voldaan. In de praktijk komt het voor dat op de zittingsdag, zelfs nog voor aanvang van de zitting, ter plekke bij de griffie het griffierecht betaald wordt. Gezien de termijn waarbinnen het verzet moet worden gedaan, achten wij het niet gewenst hierin verandering te brengen.

De tekst van het derde lid met betrekking tot de termijn waarbinnen in verzet gekomen moet worden kon verder verduidelijkt worden ten opzichte van de tekst van het oorspronkelijke wetsvoorstel. Een inhoudelijke afwijking hebben wij daarbij niet beoogd.

Ook ingeval van intrekking van het bestreden besluit hangende het verzet op de kantonrechter, zal de officier van justitie de indiener van het verzet- of beroepschrift kunnen verzoeken het verzet of het beroep in te trekken, onder aanbieding van een kostenvergoeding. Omdat ingeval van het verzet het verzetschrift niet bij de officier maar bij het kantongerecht wordt ingediend, is de laatste volzin van artikel 13b, eerste lid, niet van overeenkomstige toepassing verklaard.

Wij merken nog op dat een proceskostenveroordeling niet het griffierecht omvat ingeval van verzet bij de kantonrechter op het verzet. Ook in de Awb wordt een onderscheid gemaakt tussen de vergoeding van het betaalde griffierecht (artikel 8:74) en de vergoeding van de proceskosten (artikelen 8:75 en 8:75a). Het voorgestelde nieuwe zevende lid voorziet in de terugbetaling van het griffierecht ingeval de kantonrechter het verzet gegrond oordeelt. De redactie is vrijwel identiek aan artikel 8:41, tweede lid, van de Awb.

Onderdeel K (artikel 26a)

De wijziging in het tweede lid van artikel 26a, ligt geheel in de lijn van de bij artikel 11 voorgestelde wijziging om tot een centrale positie van het CJB te komen waar het de betaling van de zekerheid en de kosten betreft. De redactie is dan ook geheel identiek aan die van artikel 11, derde lid. Op deze plaats merken wij nog slechts op, dat in de wijze waarop het griffierecht kan worden betaald geen verandering wordt gebracht.

Ten slotte stellen wij ook hier voor, een proceskostenveroordeling mogelijk te maken.

Onderdeel L (artikel 27)

Dit onderdeel is louter technisch van aard en houdt verband met de wijzigingen in artikel 26 van de wet (zie onderdeel J). Doordat ook artikel 26, zesde lid, op het verzet tegen het verhaal van overeenkomstige

toepassing is verklaard, kan ook in deze verzetsprocedure een proceskostenveroordeling worden uitgesproken. Een afzonderlijke voorziening in artikel 27 is daarvoor niet nodig.

Onderdelen M, N, O en P (artikelen 28, 28a, 28b, 29 en 30)

Deze onderdelen beogen de procedure rondom de toepassing van dwangmiddelen belangrijk te vereenvoudigen en daarmee te versnellen. Bovendien brengt deze wijziging een verdere vermindering van de werklast van de (griffies van de) kantongerechten met zich mee. Daardoor ontstaat ruimte voor de afdoening van de gewone Mulder-zaken. De wens daartoe wordt in de praktijk sterk gevoeld. De Oriëntatiegroep Restyling Wet Mulder, waarin vertegenwoordigers van het Openbaar Ministerie, de kantonrechters, het Centraal Justitieel Incassobureau en het Ministerie van Justitie zitting hebben, heeft knelpunten in het dwangmiddelentrajec signaleerd en daarvoor oplossingen aanbevolen. Belangrijkste conclusie was, dat het vorderen van de toepassing van een dwangmiddel onevenredig veel tijd kost in verhouding tot het aantal en de aard van de zaken. De Oriëntatiegroep heeft daarom voorgesteld zowel de buitengebruikstelling als de inneming van het rijbewijs voortaan van rechtswege mogelijk te maken. Daarnaast zou alleen de officier van justitie te Leeuwarden met het toepassen van de dwangmiddelen belast moeten worden. Deze voorstellen liggen ten grondslag aan de onderhavige wijziging.

In verband met de centrale verwerking van de opgelegde sancties, is het gewenst dat het CJIB zeer nauw betrokken is bij de toepassing en uitvoering van de dwangmiddelen. Daarin menen wij in de eerste plaats te kunnen voorzien door de bevoegdheid tot toepassing van de dwangmiddelen waarvoor niet langer een machtiging zal zijn vereist, exclusief aan de officier van justitie te Leeuwarden op te dragen. In de tweede plaats stellen wij voor om de officier van justitie te Leeuwarden aan te wijzen als de officier die in alle gevallen de vordering instelt om te worden gemachtigd tot het toepassen van het dwangmiddel gijzeling. De officier zal zijn bevoegdheden in de praktijk mandateren aan het CJIB. In combinatie met het voorstel om de uitvaardiging van dwangbevel te concentreren bij de officier van justitie te Leeuwarden (artikel 26 van de wet), wordt het CJIB in staat gesteld in elke stand van de invorderingsprocedure adequaat toezicht te houden en dienstverlenend op te treden.

Een afzonderlijke regeling voorziet in het geval dat de betrokkene wel ingeschreven staat in de gemeentelijke basisadministratie, maar op dat adres niet woonachtig is. Ook in dat geval kan de officier te Leeuwarden de vordering alleen bij het kantongerecht te Leeuwarden instellen. Ook indien degene aan wie de administratieve sanctie is opgelegd geen bekende woon- of verblijfplaats in Nederland heeft, stellen wij voor dat de officier te Leeuwarden de vordering doet. Een verandering in de wijze van oproepen hebben wij hiermee niet beoogd.

Wij hebben tevens van de gelegenheid gebruik gemaakt om de tijd dat het rijbewijs kan zijn ingenomen of het voertuig buiten gebruik kan zijn gesteld, overeenkomstig de Awb in weken uit te drukken.

Artikel 28

Alleen ten aanzien van de gijzeling stellen wij voor om de machtiging door de kantonrechter te handhaven. Daarvoor bestaat goede grond aangezien dit een zeer ingrijpend machtsmiddel van de overheid is. Tot op heden is een machtiging om tot gijzeling over te mogen gaan nauwelijks toegepast, zodat het handhaven van de machtiging uit een oogpunt van werkbelasting van de kantongerechten zonder meer aanvaardbaar is.

Wij merken op dat de termijn waarbinnen de machtiging gevorderd en

ten uitvoer gelegd moet zijn, beperkt is tot vijf jaar nadat de beschikking waarbij de administratieve sanctie is opgelegd onherroepelijk is geworden. Ook ten aanzien van de dwangmiddelen inneming van het rijbewijs en buitengebruikstelling van het voertuig, stellen wij dezelfde termijn voor. Daardoor is verzekerd dat de termijnen waarbinnen de verschillende dwangmiddelen toegepast kunnen worden, niet nodeloos uiteenlopen.

De overige wijzigingen in dit artikel zijn technisch van aard.

Artikel 28a

Het voorstel van de bovengenoemde Oriëntatiegroep om voor het dwangmiddel inname van het rijbewijs niet langer een machtiging van de kantonrechter te eisen, hebben wij overgenomen. Artikel 28a kent de officier van justitie te Leeuwarden dan ook de bevoegdheid toe om zonder voorafgaande machtiging van de kantonrechter tot inneming van het rijbewijs van betrokkene over te gaan. De Kring van Kantonrechters heeft ons er op gewezen dat van de honderd opgeroepen slechts gemiddeld vijf op een zitting verschijnen. De feitelijke betekenis van het onderzoek door de kantonrechter moet hier dan ook niet al te groot worden geacht.

Wij achten het wel gewenst om de termijn waarbinnen de officier van deze bevoegdheid gebruik mag maken nader te begrenzen op vijf jaren nadat de administratieve sanctie onherroepelijk is geworden. Daarbij hebben wij aangesloten bij de termijn van vijf jaren in de Invorderingswet 1990 (artikel 27). Dat betekent dat de inneming van het rijbewijs ook binnen die vijf jaren moet eindigen.

Gezien het bovenstaande en het feit dat de beschikking na verzending van de nodige aanmaningen onherroepelijk is geworden, kan het inschakelen van de kantonrechter in deze zaken niet langer evenwichtig geoordeeld worden.

Over het gebruik van de bevoegdheid merken wij nog op, dat deze bevoegdheid niet beperkt is tot de gevallen waarin de overtreding ook met een motorvoertuig is begaan. Zou een fietser de opgelegde sanctie niet voldoen, dan kan een eventueel voorhanden zijnd rijbewijs worden ingenomen, teneinde tot voldoening van de sanctie en de kosten te raken.

Artikel 28b

Ook het voorstel van de Oriëntatiegroep om voor het dwangmiddel buitengebruikstelling van het voertuig niet langer een machtiging van de kantonrechter te eisen, hebben wij overgenomen. Door het dwangmiddel nu zonder voorafgaande machtiging mogelijk te maken, wordt één lijn getrokken met de inbewaringstelling bij wijze van voorlopige maatregel, die kan worden toegepast indien de beschikking nog niet onherroepelijk is geworden. Daarvoor is nimmer een machtiging door de rechter nodig geweest, terwijl het om hetzelfde dwangmiddel gaat. Principiële bezwaren tegen een toepassing zonder voorafgaande machtiging door de kantonrechter zijn naar onze mening dan ook niet aanwezig. De Kring van Kantonrechters heeft ons er bovendien ook hier op gewezen, dat van de honderd opgeroepen slechts gemiddeld vijf op een zitting verschijnen. De feitelijke betekenis van het onderzoek door de kantonrechter moet dan ook niet al te groot worden geacht.

Gezien het bovenstaande en het feit dat de beschikking na verzending van de nodige aanmaningen onherroepelijk is geworden, kan het inschakelen van de kantonrechter ook in deze zaken niet langer evenwichtig geoordeeld worden.

Wij achten het gewenst om de termijn waarbinnen de officier van deze bevoegdheid gebruik mag maken nader te begrenzen op vijf jaren nadat de administratieve sanctie onherroepelijk is geworden. Daarbij hebben wij opnieuw aangesloten bij de termijn van vijf jaren in de Invorderingswet

1990 (artikel 27). Dat betekent dat de buitengebruikstelling van het voertuig ook binnen die vijf jaren moet eindigen.

Met nadruk wijzen wij er op dat ook in deze nieuwe opzet de officier bevoegd, maar niet verplicht is om het dwangmiddel ook daadwerkelijk toe te passen. De officier zal zelf moeten afwegen in welke gevallen hij het aangewezen acht om het dwangmiddel ook daadwerkelijk toe te passen. In de praktijk zal de buitengebruikstelling geschieden door het aanbrengen van een wielklem en/of het overbrengen van het voertuig naar een daartoe aangewezen plaats. De ervaring leert dat het openstaande bedrag vaak op de eerste vordering daartoe ter plekke wordt betaald, nog voordat de dwang daadwerkelijk is uitgevoerd.

Onderdeel Q (artikel 32)

Reeds in het nader rapport, onder punt 4, was de toezegging gedaan om artikel 32, tweede lid, te laten vervallen. Het wetsvoorstel blijkt echter nog niet met die toezegging in overeenstemming te zijn, hetgeen wij bij dezen rechtzetten.

Onderdeel R (artikel 33)

Deze wijziging houdt verband met de voorgestelde wijziging van de artikelen 9 tot en met 11. In het bestaande zesde lid worden de bestaande artikelen 10 tot en met 13 van overeenkomstige toepassing verklaard. Wij zien geen aanleiding om daarin, gezien het geringe aantal beroepen, na inwerkingtreding van de voorgestelde wijzigingen van de artikelen 9 tot en met 11, verandering te brengen.

Wij hebben gemeend niet slechts te kunnen volstaan met een eenvoudige van overeenkomstige toepassing verklaring. Het beroep tegen de inbewaringstelling behoort nu eenmaal sneller afgedaan te worden dan een gewoon beroep tegen een opgelegde sanctie. Wij handhaven de bepaling dat de kantonrechter binnen vier weken op het beroepschrift moet beslissen. Wij stellen wel voor om de termijn waarbinnen de officier het beroepschrift en de onderliggende stukken ter kennis van het kantongerecht moet brengen, te bepalen op vier dagen nadat de zekerheid is voldaan of voldaan had moeten zijn.

Voor het beroep tegen de inbewaringneming van een voertuig als bedoeld in artikel 33, is overigens geen griffierecht verschuldigd. De regeling van de proceskostenveroordeling in de artikelen 13a en 13b, is van overeenkomstige toepassing verklaard.

Onderdeel S (artikel 36)

Deze wijziging is louter technisch van aard. In onderdeel 1. werd ten onrechte van beroep gesproken in plaats van van verzet. Het is van belang om tussen beide nauwgezet onderscheid te maken, aangezien voor het verzet wel en voor het beroep geen griffierecht verschuldigd is op grond van deze wet.

Onderdeel T (artikel 54 Wet tarieven in burgerlijke zaken)

Sinds 1 januari 1995 verricht het CJIB feitelijk invorderingsmaatregelen die voortvloeien uit de toepassing van de zogenaamde Plukze-wetgeving (artikelen 36a e.v. van het Wetboek van Strafrecht juncto de artikelen 575 en 577b van het Wetboek van Strafvordering). Ingevolge artikel 36a Sr komen alle kosten van tenuitvoerlegging van de ontnemingsmaatregel ten laste van de veroordeelde. Wij achten het zeer gewenst, het CJIB heeft daar zelf ook op gewezen, om de inning van deze kosten zoveel mogelijk op dezelfde wijze te laten verlopen als de inning van geldboetes volgens het Strafrecht Boete Incasso Systeem (kortweg STRABIS geheten). De

betrokkene/veroordeelde heeft aldus steeds met een eenvormige procedure te maken, terwijl ook de kosten van uitvoering door het CJIB beheersbaar blijven. Daarvoor is een wijziging van de Wet tarieven in burgerlijke zaken nodig. In artikel 54 van die wet worden de handelingen genoemd waarvoor de deurwaarders een vergoeding ontvangen. Op dit moment wordt in die wet wel de incasso van een geldboete genoemd, maar niet de incasso van de kosten van een ontnemingsmaatregel, terwijl deze incasso evengoed in handen van de deurwaarder is. Er zijn ons inziens geen gronden voor dit verschil. Door artikel 54 aan te vullen, wordt een wettelijke basis gegeven voor het in rekening brengen van de incassokosten van ontnemingsmaatregelen op grond van de Plukze-wetgeving.

De voorgestelde wijziging is zo geredigeerd dat tevens een voorziening wordt gegeven voor de incasso van de kosten van de invordering van de maatregel van artikel 36f van het Wetboek van Strafrecht.

Wij wijzen er op dat ook artikel 14, onderdeel K, van het Deurwaarders-reglement te zijner tijd aangevuld zal worden met de incasso van de kosten van de tenuitvoerlegging de ontnemingsmaatregel en de schadevergoedingsmaatregel.

Onderdeel U (artikel 74c Wetboek van Strafrecht)

Artikel 74c van het Wetboek van Strafrecht (voorheen artikel 74b bis Sr) maakt het mogelijk om bij algemene maatregel van bestuur opsporings-ambtenaren de bevoegdheid te verlenen om ter voorkoming van de vervolging van bepaalde misdrijven van eenvoudige aard een of meer voorwaarden te stellen. In het spraakgebruik wordt dit het transactievoorstel genoemd. Aangezien alleen misdrijven van eenvoudige aard in aanmerking komen, valt er een duidelijke parallel te trekken met de gedachte achter de administratieve afdoening van verkeersovertredingen. Bij de bepaling van de hoogte van de administratieve sanctie in het kader van deze wet, is daarom op goede gronden aansluiting gezocht bij het Wetboek van Strafrecht. Nu bij deze Nota van Wijziging in onderdeel A het maximale bedrag van de sanctie, in verband met de indexatie ervan, verhoogd wordt van vijfhonderd gulden tot zevenhonderdvijftig gulden, ligt het voor de hand om ook het bedrag genoemd in het derde lid van artikel 74c Sr te verhogen tot zevenhonderdvijftig gulden. De indexatie van de geldboetes zelf heeft dan evenmin gevolgen voor de mogelijkheid van de transactie door de politie.

Onderdeel V (overgangsrecht)

Ingevolge het bestaande recht is onmiddellijke inwerkingtreding van een regeling hoofdregel (zoals ook is neergelegd in de de Aanwijzingen voor de regelgeving). Indien het onderhavige wetsvoorstel in de lijn van deze hoofdregel onmiddellijk in werking zou treden, kunnen de gerechtvaardigde verwachtingen van de verkeersdeelnemers over de (mate van) aansprakelijkheid voor hun gedragingen in het verkeer worden doorkruist. In het eerste lid is daarom, bij wijze van uitzondering op de hoofdregel, neergelegd dat gedragingen die zijn begaan voor inwerkingtreding van deze wet, niet met toepassing van deze wet kunnen worden afgedaan. Hiermee wordt voorkomen, dat een gedraging die op het moment van plegen ervan nog niet of in mindere mate tot aansprakelijkheid voor het voldoen van de sanctie op grond van de Wet Mulder kon leiden, na de inwerkingtreding van deze wet opeens wel tot (verdergaande) aansprakelijkheid leidt. Wij wijzen bijvoorbeeld op de voorgestelde verhoging van de maximaal mogelijke sanctie van f 500,- naar f 750,- en naar het voorgestelde artikel 5a, dat een afzonderlijke aansprakelijkheid voor de houder van het kenteken van een aanhangwagen in het leven roept.

In het tweede lid is een voorziening gegeven ten aanzien van de toe te passen procedurevoorschriften, inhoudende dat de reeds ten tijde van de inwerkingtreding van deze wet aanhangig gemaakte bezwaar- of beroepprocedures met toepassing van de oude procedurevoorschriften worden afgedaan. Uit de aard der zaak gaat het daarbij om gedragingen die zijn begaan voor de inwerkingtreding van deze wet. Wij achten het gewenst om deze voorziening te treffen om te voorkomen, dat de indiener van een beroepschrift achteraf met een proceskostenveroordeling in zijn nadeel geconfronteerd wordt. Evenmin behoort een bij de Hoge Raad aanhangig beroep als gevolg van de inwerkingtreding van deze wet alsnog niet-ontvankelijk verklaard indien het griffierecht niet is voldaan. Wordt vervolgens een nieuwe procedure aanhangig gemaakt, dan zijn de nieuwe voorschriften daarop wel van toepassing.

De voorziening is zodanig geformuleerd, dat de nieuwe procedurevoorschriften meteen van toepassing zijn op procedures die na de inwerkingtreding aanhangig worden gemaakt.

De Minister van Justitie,
W. Sorgdrager

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
A. Jorritsma-Lebbink